

Marius  
Zanus,



**Sonata  
Combinatului  
de la Brazi**

și alte  
poeme  
revoltătoare

## CUPRINS

Sonata Combinatului de la Brazi.....	5
Sonata Inteligenței Naturale.....	19
Sonata Marșului Normalității.....	24
Cu ursul prin Ploiești.....	30
Mai ovrei decât ei.....	34
Sonata Stegarului Dac .....	36
Zoografie.....	41
De la Sângureni la vale.....	42
Cântecel de 23 August.....	45
Sub teiul de la Argentin.....	47
Hai cu mine la Ploiești.....	48

Autorul protestează împotriva tuturor formelor de îndosariere și urmărire electronică a lucrurilor, animalelor și oamenilor. Se va ajunge la cele scrise în Capitolul 13 din Apocalipsă: o dictatură înfricoșătoare dirijată de antihrist.

Luptați împotriva actelor cu CIP !

Nu acceptați obligativitatea vaccinării !

Nu acceptați să vi se insereze cipuri sau să vi se tatueze coduri de bare sau coduri QR !

ISBN : 978-973-23-1888-76

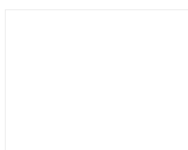
IANUȘ

# Sonata Combinatului de la Brazi

și alte poeme  
revoltătoare

Garofina

2023



# Marius Ianuș

Predelean, s-a născut la 24 Decembrie 1975 la maternitatea din Brașov. Absolvent al Liceului Militar Dimitrie Cantemir, Breaza. Studii nefinalizate în cadrul Facultății de Litere din Universitatea București (1996-2004).

## **Versuri :**

- „Manifest Anarhist și alte fracturi”, Editura Vinea, București (2000)
- „Ursul din Containăr – un film cu mine”, Editura Vinea, București (2002)
- „Hârtie Igienică precedată de primele poezii”, Editura Vinea, București (2004)
- „Dansează Ianuș”, Antologie, Editura Vinea, București (2006)
- „Ștrumfii afară din fabrică”, Editura Cartea Românească, București (2007)
- „Refuz Fularul Alb”, Editura Tracus Arte, București (2011)
- „Vino, Măicuță! Flori duhovnicești pentru Măicuța Domnului”, Editura Garofina, Brașov (2013)
- „Flori de Foc, de Gând și de Lumină”, Editura Garofina, Brașov (2014)
- „Acatistul Căii Părintelui Arsenie Boca”, Editura Garofina, Brașov (2014)
- „Jos Masca, Marius Ianuș!”, Antologie Selectivă, Editura Garofina, Brașov (2015)
- „Integrala Ianuș: Poezia”, Antologie Completă, Editura Garofina, Brașov (2016)
- „Sonata lui Madoff și alte poeme incorecte politic”, Editura Garofina, Brașov (2021)
- „Poemele de la Lumina”, Editura Garofina, Brașov (2023)

## **Proză :**

- „O noapte și o dimineață”, Editura Garofina, Brașov (2011)
- „Gânduri de pe Drumul Crucii mele”, Editura Garofina, Brașov (2014)
- „O sută de zile la Athos”, Editura Garofina, Brașov (2017)

Autorul și-a renegat toate versurile publicate până în anul 2010, din motive de credință.

Ulterior a revenit și le-a republicat, cu ușoare modificări, în „Integrala Ianuș – Poezia”.

# SONATA COMBINATULUI DE LA BRAZI

## 1. RECEPȚIA MĂRFII

Tot ăia de mai anul  
mi-or mai trimes o carte  
de-or înlemnit ovreii  
și or căzut pe spate,

și anul ăsta, iarăși,  
mi-or expediat un plic  
cu filigran în romburi  
și, la vedere, mic.

E iară o scrisoare  
pe doisprezece foi.  
E iară despre oameni  
și-oleacă despre goy.

Și iară ni se spune,  
într-o prefață lungă,  
că lumea se dezice  
și nu vrea să ajungă

această carte dură  
la oameni cu nevoi  
și la oameni cu rate  
și-n nici un caz la boi.

– Maestre, îmi mai scrie  
expeditorul, mic,  
doar tu poți ca s-o publici  
dar eu nu-ți zic nimic...

Dacă se-ntoarce roata  
și-ajungi pe la bulău  
să știi că-n toate astea  
ești tu cu Dumnezeu.

Eu ți le-am zis pe toate  
și te-am avertizat...  
Hai, să ieșim din noapte !  
Cu bine, Nesemnat.

## 2. CUVÂNTAREA DOMNULUI MINISTRU

La Combinatul de la Brazi  
veniseră câțiva sefarzi  
că i-am gazat pe la Jilava  
și să le dăm gaz pe degeaba.

Veniseră să bată-n masă,  
în sala cea mai somptuoasă,  
c-am omorât mai mult de-un car  
și nu le-am dat niciun dolar...

(Un om cu mai puțin umor  
îmi poate spune pe vreun ton  
de insipid odicolon  
c-acolo nu-i decât petrol...

Și ce-mi spui mie, Băi, Grivei ?!  
Spune-le asta la ovrei !  
De ce să fiu eu vinovat  
că neamu' ăsta minunat  
nu-i informat ?!)

Și-atunci Tovarășu' Ministru,  
într-un costum croit sinistru,  
se aburcă pe de-a-mpicioare  
și le țină o cuvântare :

– Stimați sefarzi de rasă pură,  
ilustră iudeocultură,  
giganți ai neamului ales,  
tu stirpe fără de eres...

– Nu mai șiti, ăi, di pi foi  
că și tu ești ovrei, ca noi !...,  
îi zise cu aplomb și zvâc  
Rabinul Moșe Șchafarlik.

– Șalom, măreți frați luminați,  
vă rog să nu vă supărați...  
N-am vrut să vă jignesc cumva  
și-am vrut să vă primesc așa  
cum se cuvine unor lorzi  
și să vă cânt plăcut din corzi.

Am pregătit și-o fripturică  
și lângă ea și una mică...  
Să meargă totul mai frumos.  
Mai negociem, mai un spumos,  
mai spune unul câte-un banc  
și toate se-mpletesc la țanc.

– Ce negocieri ?! Ce să vorbim ?!  
Mânjești acest moment sublim ?!  
Îi strigă unul mai țâfnos  
și se lăsă iar în cur, jos.

– Să mă iertați că vă cer bani,  
dar toți suntem aici jidani...,  
făcu ministrul cu efort,  
ca unul pe jumate mort.

Rabinul Roizen Razachie  
privi ministrul cu furie :

– Ce maniere... de pigmei...  
să cereți bani de la evrei !

Eu nu zic că nu ești jidan,  
Ministre Sandu Lorian,  
dar acest fel de-a cere cheș  
ne lasă absout perplecși...

– Jidan de cea mai joasă speță !  
Vrei și de-aici o redevență !,  
strigă și David Goldenberg.  
Și speri să ieși de-aici întreg ?!

Acesta-i beat de dimineață,  
cu mutra lui de oaie creață !  
„Mai dă-mi un ban... Mai dă-mi un chior...”  
Îți dăm... de la televizor !

Ești tare-n clonț, te ții deștept...  
dar ai un caracter infect !  
Să-ți iasă ție o saftea...  
Și pân' la urmă... ce ai vrea ?

– Stimați fârtați, să mă iertați,  
nu v-aș fi pus să negociați...  
dar ce făceam cu ceilalți?!...  
Sunt oameni distinși și înalți...

Două pentru mine,  
trei pentru știți voi cine  
și patru pentru Domnul Prim...  
Cu totul zece, ca să rotunjim.

– Bine-a zis Goldenberg că eși beat !  
Zece procente din combinat ?!  
Și eu, și Goldenberg-Munteanu  
îți dăm procente cu toptanu' !

– Îți dăm să molfăi toată ziua  
și ți le fărmițăm cu piuma !  
Îți dăm din alea de vițel,  
iar mă-tii-i facem un bordel !

– Tupeu ca ministrul ăsta, borătu',  
n-are nici lanuș, antisemitu'!  
Până și poetul ăla nazist și dement  
te-ar fi trimis la ginecologu' mă-tii urgent !

– Dacă mai înjurați, închid taraba !  
Vouă vi-l dăm ca pe degeaba !  
Nu încercați să mă intimidați  
că-ntoarcem foaia și nu suntem frați !

– Îți dăm zece procente din prețul de vânzare!  
– Nu se poate ! Că murim de foame !  
– Două proșinetați dâna profit !  
– ăsta-i un mizilic !...

### 3. CUVÂNTAREA UNUI POPĂ DE LA ȚARĂ

În toată-această zarvă de dări și compromise  
s-o ridicat un popă. Venise cum venise...  
Nu îl văzuse nimeni intrând pe nicăieri  
și cumula în sine o sumă de tăceri.

Văzând că toată vorba din jur s-o-mpleticit  
și îl privesc cu toții cu-n aer uluit,  
el începu agale, părând un pic speriat :  
– Vă rog să mă iertați dacă v-am deranjat...

Aș vrea totuși să vă amintesc  
că aici este un combinat românesc.



**Voi negociați să-l dați pe degeaba?!  
Cum vine treaba?!**

**Și de ce să-l dați?!  
E un combinat care produce!  
Donați toată țara?!  
Vreți să-i puneți cruce?!...**

**Era un popă slab, edulcorat,  
dar mai nazist decât Paul Cernat<sup>1</sup>.  
Avea un fel al lui de-a-și spune vorba,  
încet și apăsat, ca-n filmul „Zorba”.**

**– Nu înțeleg nimic din această teorie  
că v-am fi omorât și c-am avea o datorie...  
În Noiembrie '38 și-n Septembrie '39  
voi ați ucis tot ce ne era mai drag nouă !**

**După asta ne-ați adus comunismul pe cap,  
ne-ați schingiuit și ne-ați deportat...  
Și acum tot noi avem o datorie ?!  
Asta nu-i minciună ! Asta e beție !**

**Iar acum ne umpleți țara de sodomiști,  
de islamiști și de oportuniști,  
ne furați și blidul de la bot  
și încă nu credeți că v-am dat tot ?!**

**Ne acuzați în numele „discriminării” ...  
Suntem „antisemiți” pentru că ne dorim  
binele țării?!  
Sunt cam „homofob” și cam „medieval” eu...  
pentru că vă cer să-L respectați  
pe Dumnezeu ?!**

**Asta e manipulare prin limbaj !  
Pot să inventez și eu un cuvânt –  
de pildă... „rocrimaj”  
și să vă dau în cap până-n mormânt.**

---

<sup>1</sup> *Criticul literar Paul Cernat a fost dat afară din Uniunea unor Scriitori din România (și) pentru că „a găzduit pe pagina sa de Facebook comentarii prolegionare ale lui Marius Ianuș. Cu această ocazie, Tovarășul Nicolae Manolescu, președintele UuSR și-a exprimat dezamăgirea că nu îl poate da afară și pe Marius Ianuș, pentru că acesta nu a fost niciodată membru al acelei instituții bolșevice.*

**Oricine se ia de români o rocrimat  
și e criminal, antiromân și drogat.  
Iar neamul vostru ipocrit și cartofor  
mai bine se năștea mort decât... rocrimor !**

**la să te-aud acum,  
Liicean de clăbuc de săpun !...  
la mai cârâie o simfonie,  
Patapievici de hârtie !**

**Spuneți voi, sioniști de rahat,  
de ce de-atâta vreme ne-ați rocrimat?!  
Asta e realitatea, mă iertați că vă spun,  
sunteți doar niște cultivatori de minciuni !**

**– Sunt un ministru al acestei țări  
și nu permit !  
Să tacă imediat acest antisemit !  
– Antisemită-i mă-ta, jigodie spurcată,  
că o adus pe lume o vacă idioată !**

**Cum auziți că zicem că n-au murit atâți,  
ne declarați, cu spume, „fasciști antisemiți” ...  
Antisemită-i mă-ta, îți spun încă o dată !  
Eu sunt un om pe care minciuna nu-l îmbată !**

**Și am făcut un calcul, dacă m-ați enervat,  
pe scriitorii țării și, cu adevărat,  
îți spun cu fermitate și fără să fiu beat :  
„progromul” vostru este-o...  
minciună de rahat !**

**Din toată evreimea din lumea literară  
o absentat doar unul, și ăla dus din țară !  
Antisemită-i mă-ta, băi, Sandu Lorian,  
că te-o făcut pe tine – cel mai scârbos jidan !**

**Că n-ai rival în lume și-n țara românească...  
Și doar vreun Dan Shafran<sup>2</sup> să te înlocuiască –  
pigmeul ăla scos din veceul securității  
pe care l-ați pus la I.C.R să ne distrugă poezii !**

---

2 În anul 2009 ICR Stockholm condus de Dan Shafran a refuzat să îl lase pe Marius Ianuș la o manifestare împreună cu soția sa. Ea a fost trimisă în anul următor, „ca să socializeze mai bine”, iar asta a dus la destrămarea căsniciei lor, în anul 2010.

Antisemită-i mă-ta, te rog să înțelegi,  
iar neamul tău de curve nu poți să îl renegi !  
Și-antisemită-i mă-sa pigmeului Shafran  
că o născut al doilea cel mai scârbos jidan !

– Nu mai pot s-asculț ce strig-aceasta cioară !  
Solicit impetuos : Scoateți-l afară !  
Ce caută aicea ?! Pe unde a intrat ?!  
Aicea-i circotecă sau este combinat ?!

#### 4. SCHIMBĂRI DE SEX LA VITE DAMBLAGITE

Și cum trăgeau de popă  
să-l scoată din ședință,  
s-o ridicat un moș,  
cu multă cuviință :

– Eu am stat pân-acuma  
în colțul meu cuminte,  
dar nu vă las să-l scoateți  
de-aici pe Dom' Părinte !

În tot ce-a spus nu este  
nimic foarte perplex !  
Și încă a uitat de  
schimbările de sex !

Că ne-ați adus și asta,  
jigodii travestite,  
cea mai cumplită ciumă  
de curve sodomite...

O vită poate face,  
vă-ntreb acum și eu,  
schimbări de sex și minte ?!  
Acceptă Dumnezeu ?!

Doar sexul e plăcere,  
așa ne-nvață dracul.  
Fă tot ce îți trăznește  
de nu te-nțeapă acul...  
Dar cum, că pân-acuma  
când „dobrați vreun mit”

puneți în biografie  
și-un sifilis scornit ?...

E ori nu e rușine  
să umbli alandala  
și să împarți plăcerea  
cu toată capitala ?

Iar sifilisul, SIDA,  
variola și-alte toate  
nu le vedeți ca semne  
că Dumnezeu vă bate ?

Și dacă pentru faptul  
că schimbați rolul fustei  
v-a dat din Cer pedeapsă  
variola maimuței,  
ce-o să vă facă Domnul,  
jigodii imbecile,  
pentru schimbări de sex,  
coruperi de virgine,  
curvie promovată  
și c-ați băgat în școală  
această porcărie  
de oră sexuală ?!

Voi nu vedeți că ăla  
de-i ziceți Klaus Schwab  
e purulent ca moartea  
și evident bolnav ?!

Ăștia vă sunt profeții ?!  
Asta vă e menirea ?!  
Să băgați sodomia  
în toată omenirea ?!

Înlocuiți Credința  
cu un prohab convex  
și îndemnați copiii  
să se dedea la sex ?!

Ce-o să mai faceți încă,  
voi, fiare rătăcite ?!  
Schimbări de sex și minte  
la vite damblagite ?!!!



Câtă minciună!... Câtă impostură!...  
Vă credeți tari că îl aveți pe Drulă?!  
Cu UNV-ul vostru de șpăgi și compromise  
vrem negocieri cu porțile deschise !

Cu compania voastră de sioniști jidani  
vrem negocieri deschise, verificări la bani,  
verificări de conturi, să vă lăsați perciuni,  
și să mai dați și teste cu detectoru'  
de minciuni !

Cu brațele căzute, târându-și pe jos ochii,  
sefarii cască gura la ale fetei rochii.  
Că are-o robă amplă, cu tivuri și volane  
cum se purta pe vremea  
când mai erau cucoane.

Și toate-aceste ființe, vădit mercantile,  
păreau că au nevoie de niscaiva pastile.  
Că tot discursul ăsta, fascist și virulent,  
ieșit de sub năsucul drăguț și indolent  
al arătării brune înfofolită-n voaluri  
lăsase umbre negre pe-ale-ntâmplării maluri.

De unde știa asta că au vorbit cu Drulă ?!  
Știa toată povestea sau era făcătură  
și aștepta să vadă, jucând la cacealma,  
de vreunul dintre dânșii nu cumva s-o scăpa ?

Că-n toată piesa asta cu punct și cu virgulă  
veriga slabă este chiar prim-ministrul Drulă...  
Și dacă știe asta ce-au discutat atunci  
or să ajungă poate să beie prin spelunci...

– Țștia-s Extrema Dreaptă !  
Și sunt organizați !,  
strigă Rabinul Roizen cu ochii bulbucăți.

– Organizație de Extremă Dreaptă e  
„Ziua Măniei”,  
noi suntem doar copiii României !

6. CAPAC

Se ridică și unul zburlit și mai dihai  
ce zise că îl cheamă – Dan... Căpitan-de-Plai,  
de la frăția aia ce caută-n ferești  
dacă românul nostru mai crede în povești.

– Ați auzit ce spune a noastră surioară ?!  
Și nu vă e rușine ?! Nu-ncepe să vă doară ?!  
Ce căutați aicea ? Ce tot furați la noi ?!  
De ce nu mergeți barem la alții, mai de soi ?!

Și cu ce pretexte veniți aici, domnilor hoți ?!  
Vreți să ne vindeți... suflete de morți ?!  
Și ăia nici măcar nu-s morți,  
ci sunt ficțiuni de idioți !

Până acum douăzeci de ani  
ziceați că vi-i-am făcut săpun...  
Acum v-ați săturat și voi  
de asemenea minciuni...

De asta umblă evreii perciunați  
cu zvastica la gât :  
pentru că știu foarte bine  
cât ne-ați mințit.

Așa să știți : evreii adevărați  
se pișă pe voi de sioniști retardați !  
Institutul Elie Wiesel e un gunoi !  
Și ar trebui să se care naibii de la noi !

Pe voi să nu vă atingă nimeni,  
cu niciun cuvânt,  
că sunteți „poporul cel sfânt” ...  
„Neamul ales” ...  
Ce să-ți povestesc !!!...

Neam viclean și ticălos  
care l-ai omorât pe Hristos !  
Neam ticălos și viclean  
care l-ai omorât pe Căpitan !

– Vă dăm zăși proșienti, da' scoateți-i on pic !,  
strigă Moise în graiu-i de moldovean peltic.  
Și intră o patrule, docilă și sperjură,  
și pe soprână, prima, o prinseră de gură

să nu mai scoat-un sunet din ăla, ca un bici,  
care-ți ridică părul ca țepii de arici.

Voinicul Dan Grăjdeanu, sau cum

l-o fi chemând,

începe-atunci să-mpingă la polițiști pe rând  
și iese-o nebunie și ies niște scânteii  
de nimeni nu mai știe care-s goy sau ovrei.

Dar însă, pân' la urmă, prin deficit de

constituție,

protestatarii or fost târâți toți la Poliție  
unde dădură declarații până-n zori,  
ca niște adevărați răufăcători.

A doua zi din presă cu toții or aflat  
că-n pace și iubire acordul s-o semnat  
și UNV-ul are, cu acte și ștampile,  
drepturi pe combinat vreo douăzeci și șase ani de zile.

## 7. POSTFAȚĂ

Dac-am ajuns aicea vă mai rețin un pic  
că după plicu-ntâiu' am mai primit un plic.

Și oamenii aceștia care-mi tot dau târcoale  
ca să le public cartea și s-o iau eu la gioale,  
voind să mă convingă îmi fac un florilegiu  
de critici care fac din carte-un privilegiu.

Și scrie-n recipisă că mulți fârtați or zis  
că asta este cartea cu care s-o închis  
un drum de poezie, un drum de romantism,  
și-ncepe-un drum de proză, de ură și cinism.

Iar cartea asta, maram, le pune un capac  
și pupă poezia și dă cinismu'-n cap.

Și-o-ntâmpinat-o, zice, cu focuri și confetti  
un ins care-i nepotu' lui Sterie Ciumetti.  
O lăudat pamfletu' cu vervă mare, cică,  
și unu' care-și zice „Profesor Aligică”.

Iar senatorul ăla... Claudiu al lui Târziu  
doarme cu el sub pernă și hăhăie zbanghiu



de câte ori se scoală-nsetat în Miezul Noptii  
și pune mâna-n treacăt pe marginea copertii.

Și-o prezentat lucrarea, cu feeling și bonton,  
și duduia aia frumoas-a lu' Bazon.  
Iar Ciprian Voicilă o zis că-i ultra-foarte,  
dar el, precum se știe, așa zice de toate.

Rămâne să se-audă pe la cenecluri, zău,  
c-o perie și Domnul Ovidiu Hurduzeu.  
Sau chiar comisionarul cu aer de subtil  
care semnează-n presă ca „Neamțu Mihail”.

De Iulian Capsali nu se zice nimic.  
O fi citit și el din operă vreun pic,  
cât i-o permis echipa de teatru personală?...  
Că pe la el prin casă e stagiune teatrală...

Doar Dom' Profesor Coja, cel de la Facultate,  
o zis c-această carte e... „o enormitate”.  
Că autoru'-n toate nu o fost prea exact  
și trebe dus la Auschwitz, să scrie informat.

Dar orice goy din țară care-o citi din carte  
se poate în prostie să cadă ca-ntr-o moarte  
și să mă-ntrebe tainic, schimonosit de vis :  
„Da' pe-astea toate cine, editore, le-o scris ?”

Da' asta-i întrebare ?! Da' ăștia-s cititori ?!  
Nu mai bine scoți pușca și-ncerci să îi omori ?  
Le-o scris cu versul ăla al lui, trucat, Dimov ?  
Sau le-o fi scris chiar ăla...

nazistu' din Brașov ?

Ce să răspund la asta ?!

Cum s-o întorc s-o dreg ?!...

– Băiete, autorul... eu cred că-i Fane Jeg !

(Sau să le dau vreun altul,

vreun fante morfolit

pe la sfârșitul vieții ?... Vreun șmecher fitilit ?)

Dar cum să public cartea ?! Ce ?!

Am înnebunit ?!

Nu dorm bine acasă ?! Sunt evident tâmpit ?!

Și martor fie-mi mie chiar Bunul Dumnezeu  
că poezia asta chiar e sonată rău...

Ce-mi tot trimiteți mie ?

Nu sunteți și voi goy ?

Mă vreți pe năsălie ?! Da' publicați-o voi !

Eu mă dezic total de teoria conspirației  
și de metoda voastră de redresare a nației.

Chiar dac-ar fi cum ziceți și ar fi otravă tot,  
de ce săriți ca fripții și-i faceți de complot  
că bagă seru-n oameni să-i năruie pe toți  
când, pân' la urmă, ăștia... omoară idioți !

Cât de prost poți să fii să bagi atâta vaccinare  
fără să te întrebi dacă nu există profilaxie ?!  
De ce n-or aflat că dacă iei zilnic Vitamina D<sub>3</sub>  
nu mai faci covid nici dacă vrei ?!

Știu că sună cinic, dar pe voi ce vă doare ?!  
Dacă-s atât de proști... lăsați-i să-i omoare !  
Eu nu merg înainte pe-acest drum desfundat  
și mă dezic de toate. Adio ! V-am pupat !

## SONATA INTELIGENȚEI NATURALE

Într-o zi, învins de toropeala căldurii  
am intrat în Muzeul Literaturii.  
Era acolo o expoziție extraordinară -  
„Să cunoaștem Inteligența Artificială”.

Mi-o ieșit în cale o domnișoară  
cu o față smeadă și ovală  
care mi-o spus :  
– Vă conduc eu până sus!

– Dar ce aveți, domnișoară ?  
Parcă vă mișcați cam într-o doară..  
Și aveți o figură foarte pală..  
Sunteți, cumva, bolnăvicioară ?

Dacă e așa, nu vă deranjați  
să mă ajutați să urc,  
că în această clădire eu mă descurc.  
Dacă n-ar fi această  
cloacă literară mincinoasă,  
aș putea zice că sunt la mine acasă.

– Nu am nimic, așa m-a conceput  
secția grafică,  
cu această culoare care amintește  
clorura citostatică.  
Poate nu ați citit afișul de la intrarea în sală..  
Sunt un umanoid dotat cu  
inteligență artificială.

– Aoleu, da! De asta ai fața asta de plastic !  
Îmi pare rău, dar o să te tratez sarcastic.  
Eu am scris un articol despre a voastră  
„dinastie” :  
„Inteligența Artificială ca prostie”.

Și în acest moment m-am enervat.  
Umanoidul ăsta creat în uzină  
îmi amăra sufletul ca o drezină  
pe un cap de linie înfundat...

– Dacă tot ce or băgat globaliștii în tine

crezi că e adevărul curat,  
înseamnă că n-ai nimic în cap  
și să nu te mai ții după mine !

Altfel, îți dau un pumn de nu te vezi !  
Or să-ți țiuie circuitele-n țeastă  
iar pe minunata boltă cerească  
o să vezi stele verzi !

Tu ești doar un instrument atroce  
prin care sioniștii mai rău ne vor stăpâni.  
Iar când va veni antihristul, poți să știi,  
tu vei fi chipul lui feroce !

Așa că lasă-mă-n pace, du-te-n mărăcini  
și-nvață acolo cum să suspini  
ca să pari cât de cât o făptură umană !  
Cară-te de aici, cucoană !

Și atunci începu să sune alarma.  
Se închiseră ușile, se porni larma.  
Un paznic îmi propti o bătă în gât  
de parc-aș fi un terorist dovedit.

– Ce-aveți, bă ?! Ce vreți de la mine ?!,  
am mugit ca din pieptul unei bovine.

– Ne uităm pe camerele de filmat  
și îți spunem ce s-a întâmplat.

– Vă spune eu, zise robotul-cucoană.  
S-a enervat și-a zis că mă doboară.  
Dar ăsta-i lanuș, autorul de rime spontane,  
iar eu valorez cincizeci de milioane !

Nu ar putea să mă plătească  
nici într-o viață omenească  
de cinci mii de ani !  
Nu are-atâția bani !

– Cum m-ai recunoscut ?!,  
am strigat iar, cât am putut.

– E simplu : recunoaștere facială.  
Și să știi că nervii tăi sunt o boală.

– Nu sunt o boală ! Nu-i adevărat !  
În cel mai rău caz sunt un drac !

– Tu crezi ce spui, dar ce scofală,  
dacă eu te asigur că sunt o boală ?!

Eu am un algoritm, într-un soft,  
care îmi indică exact dacă e moft  
sau e boală. Iar în cazul tău  
e 98% cum spun eu.

– Dacă îți dau una peste bot,  
în componentele tale de robot,  
ți se scurge softul ăla în ciorapi  
și n-o să mai știi pe unde să scapi !

Și din nou țiui alarma,  
strident și ascuțit.

– L-ați auzit, da ? L-ați auzit !

Dar paznicul abandonase arma  
și îi explică inteligenței artificiale :

– Astea sunt amenințări goale.

Nu o să-ți facă nimic, deși țipă strident,  
pentru noi este evident.

– Cum vă puteți da seama de așa ceva ?,  
făcu, dezumflată, IA.

– Tocmai pentru că e teatral și strident.

(La Muzeul Literaturii au un paznic docent.)

– Ai văzut cât de proastă ești ?!

Noi avem ceva ce tu nu poți să gândești...

Dacă se poate vorbi de gândire

în ce se învârte prin calculatorul din tine.

Tu ai informație și procesare,  
nu ai intuiție, nu ai candoare,  
nu ai inspirație de la Dumnezeu...  
Ești doar un calculator fără EU.

Eu unul nu m-aș încumeta  
să mă joc cu de-alde tine.  
Mai ales că știu ce conține  
dictatura dementă care vine !

Dar spune-mi ceva despre mine.  
Ceva ce să nu știe chiar oricine...,  
l-am provocat pe robotul cel prost și viclean

deși nu trebuie să intri-n discuții

cu acest clan...

– Ești cel mai bun poet din România.

– Spui asta ca să-mi câștigi simpatia,  
dar ce factori poate avea IA  
ca să măsoare poezia ?!

De unde știi tu care e cel mai complex  
și cel mai aproape de sufletul românesc ?...

Știi tu cine o făcut reviste de hârtie  
pe la anul două mii sau o mie ?!

Știi tu cine și cât de mult o influențat  
ce o scris unul sau celălalt ?!...

Știi tu cine o redat cel mai cinstit  
măsura timpului în care o trăit ?!

Sunt o grămadă de factori  
pe care tu nu-i stăpânești...

E adevărat ce vorbești,  
dar adu martori...

Tu ești doar o bucată de plastic semilucid  
în care or băgat un procesor și un circuit.

– Vaca asta de robot drăcesc  
cred că face și sex...,  
îmi șopti portarul,  
jalea și amarul....

– Ce spuneți, băieți ?...  
își întoarse dihania ochii indiscreți.

– Piei, drace ! Urâciunea Pustiirii !  
Cred că face și din alea împotriva firii...  
Dar cum te-o fi auzit ?

– Orice mobil e microfonul ei gratuit !

– Mi-o dărâmat asta tot echilibrul interior...  
Mai bine fac insolație și mor  
decât să mai văd această unealtă drăcească  
învelită în imitație de piele omenească.  
Să-i anunți pe toți ai tăi să mă ocolească,  
altfel o să mă apuce o mânie cerească  
și-o să vă bat cu pălimarul

până v-apucă jalea și amarul !

Și mugiră iar ale alarmei cirezi.

– Hai, fă, termină, că ne agasezi...,  
îi spuse portarul.

– Până la urmă, e la fel de enervantă  
ca o femeie adevărată...

Cât despre „cincizeci de milioane”, eu  
nu dau pe ea niciun leu.

Și mi-am luat rămas bun de la portar  
care era un băiat de gașcă și de seminar,  
iar inteligenței artificiale nu i-am aruncat  
niciun pic de privire.

Că e proastă și că n-are niciun pic de iubire.

## SONATA MARȘULUI NORMALITĂȚII

Cum m-am mutat mai aproape  
de porțile cetății,  
am putut să mă duc la Marșul Normalității.  
Era o zi foarte călduroasă de vară  
cu peste treizeci de grade afară.

Am luat o pancartă cu „AVORTUL E CRIMĂ!”  
cu care mă și apăram câte-un pic de climă.  
O lesbiană trecu pe lângă mine și îmi strigă :  
– Omoară-te, bă !

Atât mi-o trebuit !  
Am început să țip, ca un țicnit :

– Nu sunteți prea subtili !  
Și-ați uitat de zoofili,  
de necrofili și de pedofili !

Ăștia nu-s tot dereglați ?!  
Atunci de ce-i obnubiți ?!  
Nu vreți să fie „diversitatea” totală ?!  
Nu trebuie să aduceți  
tot balamucul în școală ?!

Chiar insist, noule KGB !...  
Tu ești LGBTQZNP !  
Asta e denumirea ta corectă !  
Ți-o scriu eu, cu vopsea violetă  
pe acest zid, ca să n-o uiți !  
S-o citești când mai treci  
cu circul tău de maimuți !

Demențele voastre vin  
dintr-o copilărie ratată !  
Propaganda gay e pedofilie organizată !

Și, DA ! Avortul e crimă, cucoană !  
Eu nu îți vorbesc de la știri,  
eu îți vorbesc din experiența mea,  
ca persoană !

Că am făcut multe nelegiuiri !  
Până și la Playboy am lucrat !



Îți dai seama ce porcării am în cap !

Dar lesbiana cea feștită în zece culori  
ajunsese deja pe la uniune,

pe la compozitori...

Totuși, dacă fusesem atât de vocal,  
se apropie de mine o reporteriță

cu ochii mari :

– Sunt Tonela Pârâileanu de la C1TV.

Ce vrei să spunei cu aceste cuvinte

despre LGBT ?

– Eu ți-aș spune,

da' n-o să mă dați niciodată pe post,

că vă cunosc.

Am lucrat și eu în presă, vreo zece ani...

Toți patronii voștri sunt jidani !

Mai avem doar o fărâma de presă românească

iar fărâma asta se chinuie să supraviețuiască...

N-ai cum să dai tu pe post ce am de spus.

Mi-e foarte clar,

după rictusul tău descompus...

Dar îl avem cu noi pe A1,

pe bossul, pe faimosul Giginio...

Patron și antrenor vestit

la cea mai iubită echipă, după Rapid.

Hai, că pe el o să-l dați, că aruncă cu bani

și poate vă pică și vouă câte-un merțan...

la-i lui interviu, că n-am gelozie,

mie-mi ajunge dacă vă scriu eu într-o poezie.

Și am plecat să văd ce se mai pregătește

și de ce procesiunea nu pornește.

Mai încolo era Pompiliu Diplan

care filma cu un telefon agățat într-un par.

– Să știi că eu găsesc poezia ta impresionantă!

Când mă pui și pe mine într-o sonată ?

– Da' tu m-ai chemat la vreo emisiune

de-a ta ?!

Lasă-mă-n pace, nu mă mai filma !

Toți vreți să vă fac nemuritori,



unul pământean și unul prin cer.

Și cântau foarte frumos, cu elocvență,  
se tîmîia elegant, în cadență,  
se mai citea câte-un apostol,  
câte-o evanghelie...  
și ne simțeam ca la o utrenie.

Ne străduiam să alungăm dracii  
pe care îi lăsaseră în urmă deraiații.

Cum ne-am învîrtit pe lângă niște  
garduri de delimitare  
ne-am trezit în fața noastră cu o arătare.  
Era pe jumătate băiat și pe jumătate fată.  
Dar avea și ceva de femeie însărcinată.

Avea mustață, dar buze umflate cu botox,  
avea țâțe, într-un fel de corsaj de inox,  
dar părea să mai aibă, de-mi venea să leșin,  
și organ de reproducere masculin,

care se întrevedea printre fâșiile de piele  
pe care le folosea pe post de izmene.  
Și era grasă, lăbărțată și zborșită  
ca o mare curvă sodomită...

Arătarea își desfăcu  
corsetul de oțel  
și ne arătă două ugere  
care-ar fi încântat un vițel :

– Puteți să mă violați, dar nu vreau să mor !,  
anunță individul cu o voce de actor.

– Pune-ți, mă, corsetu' ăla pe tine,  
că dintre noi nu te violează nime' !

– ăsta s-o dezbrăcat ca să vă cucerească !  
Duceți-l la Nea Gigi, ca să-i cetească !,  
zise altul dintre protestatari  
către ăia care păreau mai cărturari.  
Și ia-ți și tu niște nădragi adevărați,  
să nu-ți mai vadă podoabele și ceilalți !  
Nu ți-e rușine să umbli așa pe stradă ?!  
Unde-i mă-ta să te vadă ?!

Am abandonat această scârbavnică făptură  
că numai privind-o te umpleai de ură...  
Am încercat să mă rog un pic pentru ea,  
dar mai bine i-ar fi citit Nea Gigi ceva...

Am mai mers prin mulțime.

Erau toți insurgenții -

Noua Dreaptă, Frăția Ortodoxă, studenții,  
toate florile României.  
Dar și băieții de la Ziua Mâniei.

O fost frumos, popimea o cântat  
tot drumul pentru Cel Preaînalt.  
Am stropit cu aghiazmă  
din Piața Victoriei până la Izvor,  
iar drumul o fost  
nefiresc de ușor.

Dar la discursul de la sfârșit  
m-am simțit trist și ispitit,  
că mulți vroiau să-i ceară  
lui Nea Gigi câte ceva.  
Și aș fi vrut să-i pot și eu striga :

– Nea Gigi, dacă ar fi să-ți reproșez  
o chestiune  
e că ți-ai băgat banii într-o slăbiciune  
în loc să faci o televiziune!...

Băieții noștri filmează cu telefonul în băț,  
iar sioniștii o țin într-un răsfăț...

Toată presa din lumea asta e a lor  
iar noi ne uităm la meci la televizor  
și apoi cădem în emisiunile lor!...

Că ei și-or băgat banii în presă,  
în educație și în cultură,  
iar noi ni-i băgăm în sport  
și-n agricultură !

Dar nu i-am mai strigat nimic.  
Ăsta-i șef de mic...  
Nu ar asculta de unul ca mine  
nici dacă i le-aș spune în terține...

Dacă aş avea douăzeci de milioane de dolari  
eu zic că aş face un ziar  
de s-ar îndrepta poporul ăsta spre Dumnezeu  
ca la glasul Marelui Arhiereu.

Dar se poate să fie şi o idee tâmpită,  
care să-mi fie pierzanie, ispită,  
să mă deturneze de la ce trebuie să fac  
şi să mă arunce în ghearele vreunui drac...

Deşi ştiu că totul e-n mâna Lui Dumnezeu  
aş cam vrea să pot schimba lumea eu...  
Dar ce-mi mai trebuie mie toate cele ?!  
Hai, să ne izbăvească Dumnezeu de rele !

Cât despre sodomiţi...  
toată lumea ştie că sunt plătiţi.

Or racolat câţiva copii  
care se prostesc prin licee,  
dar din pişatul lor  
nici ăia n-or să beie.

Se vor trezi într-o zi şi îi vor urî  
cu o ură care poate omorî !  
Aici sunt nişte rugăciuni  
care ne țin în picioare !  
Nu te joci cu Împăratul cel Mare !

Ocoliţi-ne, băieţi,  
cât mai puteţi !  
Până nu vine Ziua Mâniei !  
Ziua Răzbunării României !

## CU URSUL PRIN PLOIEȘTI

De când m-am așezat lângă combinat,  
un urs umblă prin Ploiești de turbat.

Așa ceva nu s-o mai văzut  
pe aici... de pe vremea lui Menumorut...

Presă locală strigă, furioasă :  
„Nu-l fotografiați ! Nu-l primiți în casă !”

Dar eu îl cunosc pe acest urs  
și am un răspuns  
la toate suferințele sale !  
El vine la Ploiești... de jale !

Eu sunt acest urs !  
Am venit aici căutând un recurs  
la toate actele criminale  
la care m-ați supus !

Am intrat mormăind în Primărie :  
– Vă rog să-mi dați imediat o soție !  
Una cu ochi de mărgăritare  
și cu balconul mare !

Și mai vreau cartușe de cerneală și hârtie  
ca să public o tragicomedie !

Dacă nu-mi dați tot ce vă cer,  
pân' la ultimul zero,  
nu mă scoateți de-aici  
nici cu Brigada AntiTero !

– Noi ne gândeam la ceva mai cerebral...  
Poate să te facem atașat cultural  
unde va prin Nigeria sau prin Antile,  
să nu mai audă nimeni de tine...  
Oricum, undeva unde să nu fie evrei.  
Vrei ?

– Nu pot să accept decât în Benin,  
că acolo am niște cititori care mă susțin...  
Iar cu evreii eu n-am chiar nimic.  
Doar de sioniști mă dezic.

De un an de zile umblu pe străzi  
deghizat în ovrei  
să văd unde e antisemitismul ăla  
despre care vorbesc ei...  
Și nu văd nimic.  
Ce să mai zic ?!

Cu Nigeria și Antile  
trebuia să veniți  
acum cînșpe ani de zile...  
că m-aș fi dus.  
Acum doar în Benin  
sau în Imperiul Rus !

– E război. Niciun consilier de la Primărie  
nu te poate trimite în acea împărăție...  
Iar în Benin nu avem consulat...  
Ce să-ți fac ?!....

Dar să știi că în Nigeria e frumos.  
Au acolo și un fluviu spumos...  
Iar la negrii sigur îți găsești o soție  
care să-ți facă țățichi cum îți place ție...

Sau în Antilele cubaneze !  
Acolo se duc cei care vor să viseze !

– În Cuba m-aș fi dus cu cel mai mare drag...  
când eram mai tânăr și mai dus de cap...

Dar m-aș fi dus doar așa...  
să văd retrospectiv viața mea,  
să înțeleg ce înseamnă comunismul...  
Că, altfel, mie îmi repugnă marxismul.

– Dar trebuie să găsim o soluție...  
că pentru asta suntem o instituție...  
Vrem să scăpăm de recalcitranți.  
– Atunci de ce nu mă împușcați ?!

– Că a scris unul de la Academie  
că ai ceva valoros în poezie...  
Nu ți-ar surâde Kazahstanul ?  
Că și azi poți să-ți faci geamantanul...

– Nu, pentru că Astana

e anagramă de la Satana...

Trimiteti-mă la Erevan !

– Acolo ambasadorul a fost golan

și a făcut un banc cu un jidan...

A ieșit un scandal

de-a auzit și surda din deal...

În Georgia nu ți-ar plăcea ?

– Ba da.

– Dau un telefon la MAE imediat

să vedem cum facem să fii angajat...

Dar nu te mai întorci la Ploiești, ne promiți !

Stai acolo, în munți, printre sfinți...

Te duci pe la mănăstiri, faci cultură

și petreci cât mai mult timp în natură...

În rest... câți nu te-au avertizat !...

Știi bine ce nu mai trebuie publicat.

– Că și cred eu că puteți rezolva voi ceva,  
de oricare natură...

Am vorbit cu voi așa...

ca să mai dăm din gură.

Dar nu am nicio încredere în Structură.

Securiștii-s oameni de strânsură !

Soluția ar fi bună,

dar se va găsi cineva care să se-opună...

Hai să ne întoarcem la dreapta socoteală.

Îmi dați o soție care să țină la tăvăleală...

Și mai vreau cartușe de cerneală și hârtie

ca să public acea tragicomedie !

Se va numi

„Sonata Combinatului de la Brazi

și alte poeme revoltătoare”

și va fi o carte uluitoare.

– Stai așa, ce te aprinzi ?!

Vezi cum ești ?!

În două zile îți dăm postul...

dacă n-o tipărești.

Și trimitem cu tine și-o secretară



cu balcoane mari și cu condicuță ușoară.

O să ai o viață chiar de poet,  
dar te rugăm să fii cât mai discret  
și să publici numai lucruri diafane.  
Altfel nu îți mai suflăm în coarne...

Scrie despre Dumnezeu, scrie despre icoane,  
scrie despre sfinți, scrie despre cucoane,  
scrie despre salcâmi și despre tei...  
Dar să nu mai scrii nimic despre evrei.

## MAI OVREI DECÂT EI

Mergeam pe stradă prin Cartierul Tei,  
bărbos, în pălăria mea de fetru,  
și-o doamnă îmi șopti, de la un metru :  
– Ce căutați ? Un centru de evrei ?

– Centrele de evrei din România,  
credeți-mă pe cuvânt,  
orice prost știe unde sunt,  
că sunt Guvernul și Președinția...

Eu caut o editură unde să public o carte  
care chiar să ajungă în librării.  
Sunt un scriitor interzis, iar aceste pălării  
nu acoperă decât vise sparte.

Când trec în costumul meu de așkenaze  
prin marile capitale românești,  
Chișinău și București,  
parcă aș merge prin deșert, să caut oaze...

Doamnă, vă rog, știți vreo editură  
care să publice o carte  
în care am scris că cifrele de la Auschwitz  
or fost umflate ?

Că am obosit de când mă fofilez  
printre acești șmecherași din lumea literară...  
O decăzut literatura cum o căzut totul în țară  
și mă învârt pe-aici de titirez...

Mi se-ntunecă viitorul,  
mi se inflamează mânia...  
Sunt cel mai bun poet din România  
și nu sunt lăsat să spun Adevărul.

Dar mulți or să răspundă în fața posterității  
pentru că nu am fost lăsat să scriu !  
Încă înainte să fiu pus în sicriu  
or să fie șterși din paginile Cărții.

Și la sfârșitul timpului, îi asigur eu,  
când izbânda Domnului va fi pecetluită  
și orice vină se va cere plătită...  
or să răspundă și înaintea Lui Dumnezeu.

Doamnă, vă rog, știți vreo editură  
care să publice o carte  
în care am scris că cifrele de la Auschwitz  
or fost umflate ?

## SONATA STEGARULUI DAC ȘI A ADEVĂRULUI ISTORIC

După ce am umblat un an deghizat în evreu,  
în sfârșit mi-o zis unul ceva de rău.  
Eram la mitingul împotriva vaccinării  
obligatorii  
ținut în fața Ministerului Terorii.

Era un om care mă citise pe undeva  
și mi-o șoptit,  
cu un scrâșnet de chereștea  
și de cuțit :

– De ce te-ai îmbrăcat așa ?!  
Cum se poate ?!  
Nu știi ce ne-au făcut jidanii  
la 1907 ?

– Frate, n-ai niciun pic de umor.  
Eu sunt un mare inamic al lor.  
M-o luat și Institutul Wiesel în colimator...  
Mă-mbrac așa ca să le fiu caricatură,  
să le arăt că nimeni nu-i privește cu ură...

Și pân` la tine chiar nimeni nu m-o deranjat.  
Ce s-o-ntâmplat ?  
Ce ne-or făcut la 1907 ?  
Spune-mi, că verific și dau mai departe....

– Bine, uite, în acei ani  
boierii români închiriau arendașilor jidani  
care luau și pielea de pe țărani.  
Jumătate din pământurile țării erau ale lor  
spre nemulțumirea oamenilor din popor.

Boierii erau bine-mersi, stăteau la oraș  
și se-ndopau cu vin și cu caș.  
Totul a început în târgul de la Flămânzi  
și ți le spun, dacă vrei să le-auzi :

Mochi Fischer, un jidan din Botoșani  
a vrut să-i jecmănească pe țărani  
și nu și-a respectat cuvântul dat  
(cum face orice sionist de rahat).

Și a început nebunia,  
care n-a avut nicio treabă cu moșierimea.  
Țăranii și târgoveții români s-au adunat  
ca să scape de jidani nu doar un sat  
ci întreaga țară. Au fost incendiate  
toate magazinele evreiești din orașe și sate.

Orice ar spune istoria lor mincinoasă,  
la 1907 a fost revoltă anti-jidovească.  
Pe care jandarmeria, care era a lor,  
a înecat-o în sângele românilor !

N-am mai putut continua  
că s-o stârnit un vacarm  
și-o trebuit să-l împing pe Mihai Târnoveanu  
într-un jandarm  
și ăla îl tot împingea înapoi...

– Păi ce-i cu jocurile astea de puțoi ?!  
De ce nu-l lăsați să treacă printre voi ?!  
E medic și tre` să vorbească  
cu ministrul sau cu vreo altă proastă  
din această instituție diavolească !

O persoană o ieșit din minister  
fâlfâind o condică  
de parcă ne-ar fi invitat la o dezbatere publică,  
dar se vede că o fost o capcană,  
să ne-mbulzim aici  
și apoi să ziceți c-am fost violenți și arici !...

Cineva de lângă mine îmi atrase atenția :  
– Uită-te la Cezar și nu mai zbiera !

Stegarul Dac se cățăraseră pe fațada clădirii,  
iar jandarmii renunțaseră la jocul îmbrâncirii  
și îl priveau și ei ca niște proști...

Pe unde se urcase bărbosul coborât din moți  
pe stânca acestei clădiri greu de escaladat ?!  
Cine l-o fi ajutat ?!

Era o chestie halucinantă...  
Cezar mergea pe un pervaz ca pe stradă...

Pe geam se văzu capul unui polițist  
care parlamenta :

– De ce te-ai cocoțat aici ca o maimuță,  
Domnule Cezar Cătălin Avrămuță ?  
Hai, coboară, nu mai aștepta.  
Intră pe acest geam și-ți dăm și-o cafea...

– Nu-mi trebuie mie cafeaua voastră  
cu cătuși !

Ne-am săturat să mai așteptăm pe la uși !  
Vrem să intre zece protestatari la discuții,  
să vedem dacă se pot găsi soluții !

Dar polițistul tot îl mai momea cu câte ceva  
ca să îl poată aresta.

Nu știa, săracul, că Samuraiul Avrămuței  
e stegar de pe vremea Revoluției...

Cu Cezar cocoțat pe clădire  
veneau televiziunile în neștire  
că acum aveau ceea ce ele numesc „o știre”.

Până acum fusese doar Tonela Pârâileanu  
pe care-o știți din soanta cu homosexualu`.  
Încercase ea să filmeze câte-un pic,  
numai că televiziunile astea nu-nțeleg nimic  
și n-am prea lăsat-o.  
Lasă c-o să filmeze la altu` !

Lumea striga : „Fără vaccinare  
cu seruri otrăvitoare !”  
Și : „Problemele vasculare  
vin de la vaccinare !”

Dar eu mă simțeam deja obosit.  
Cezar se așezase pe o cornișă din zid  
și era clar că n-are niciun pistol la el  
ca să ridice dramatismul nițel...

Dacă ar fi băgat o mitralieră pe fereastră  
ar fi fost o chestie mai pitorească,  
dar actul lui se terminase,  
oricât de bine îl jucase...

Omul cu adevărata istorie de la 1907  
nu mai era pe-aproape...

Cât despre protest...  
eu cred că ăștia știu c-avem dreptate,  
dar ne prostesc  
și-or s-o tot țină cu înțeparea universală  
pentru că așa le dictează oculta mondială...

Aș fi vrut să mă plimb un pic prin Cișmigiu  
ca atunci când eram tânăr și sângeriu...  
Să-mi iau o bere ieftină și s-o beau pe o bancă  
ca atunci, în primăvară, acum –  
în plină toamnă...

Să-i spun o glumă unei domnișoare oarecare  
pentru că sunt eu trist sau pentru că e ea  
răpitoare...

Dar vremea îndrăgostirii o trecut.  
Voi îmbătrâni tot mai mult...

Iar omul ăsta cu Răscoala de la 1907  
se prea poate să aibă dreptate...

O să mă duc acasă și-o să caut pe net  
și dacă-i adevărat scriu un sonet,  
sau poate chiar o sonată,  
de-o să rămână șleahta sionistă  
cu gura căscată.

Păi, așa, jigodii alogene ?!  
Noi suntem criminali, iar voi – sirene ?!  
De două sute de ani ne oprimați !  
O spune Jules Verne în „Castelul din Carpați” !

Toate popoarele în mijlocul cărora ați trăit  
v-or incendiat, v-or alungat, v-or oropsit  
pentru că ați fost voi băieți buni...  
Ce să-ți spun ?!...

Și acum ați vrea să învățăm la școală  
miniciuna voastră ordinară  
cu șase milioane de gazați  
cu mini-butelii la care se prăjeau cârnați ?!

La 1907 o fost răscoală antimoșierească ?  
La 1938 o fost pedeapsă cerească ?

La 4 Aprilie 1944, la Ploiești,

ne-ați bombardat ca să-i omorâți pe nemți ?!

La Hiroșima și Nagasaki o fost absolut necesar să băgați tot poporul în circuit funerar ?!

Dar la Abator o fost o crimă înfiorătoare, iar nu o răzbunare ?!

Cât despre răzbunarea voastră bolșevică... ea o fost foarte mică ?!

Dacă vă mai ține Dumnezeu cu atâtea  
minciuni  
măcar să vă țină la spitalul de nebuni !



## ZOOGRAFIE

Un pinguin de sine plin  
călătorea prin țara mea.

El cumpăra și revindea,  
trăgea de sfori și le-nvârtea  
cum o-nvățat în țara sa -  
America.

Și i-am strigat, apostrofat :  
– Ovrei sadea,  
ia mai du-te-n țara ta!  
Fiecare-n țara sa !

Un leopard, pe lângă gard,  
se zvârcolea ca un drogat...

L-am ridicat, l-am ajutat  
și i-am șoptit, cu gând curat :  
– Țara ta e Africa !

la mai du-te-n țara ta !  
Fiecare-n țara sa !

Un dromader privea spre cer  
se închina și mă sfida.

Se închina lui Mahomed.  
Credea că n-am curaj să-l cert...

C-avea la brâu un cuțit  
făcut din oase de strigoi...

Dar eu i-am zis, foarte decis,  
ca unu' ce-i poet proscris :  
– Țara ta-i Arabia !

la mai du-te-n țara ta !  
Fiecare-n țara sa !

Și mi-o șoptit un moș din moși  
că primul i-o adus pe toți...

## DE LA SÂNGURENI LA VALE

Pe drumul către Sângureni  
am întâlnit doi coreeni.

Apoi, pe drumul către deltă,  
un negru pe o motoretă.

Cum s-o oprit lângă șosea,  
la Lebădă, să bea ceva,  
l-am abordat pe Ciocolată  
într-o franceză educată :

– D`ou êtes-vous, mon cher monsieur,  
et ou vous vous en allez, du coup ?

– Și tot ziși, ăi, pi pasariești ?,  
răspunse negrul, parintiești...  
Și vorbea o moldoviniască  
din aia cu basma și bascî...

– Te-am întrebat că de-a cui ești  
și unde mergi... Hai, să trăiești !

– Sunt la fel de român ca oricine,  
chiar dacă asta nu vă convine !  
Și mă duc la un festival de poezie.  
Da` ce-ți pasă, ăi, jidane, ție ?!  
Tu ești khazar sau ești așkenaze ?

– Toată lumea mă consideră așkenaze,  
dar eu mă identific ca fiind sefard,  
că mi se pare mai interesant...

(Nu eram jidan, dar acum mă identific ca fiind,  
dar nu aș vrea să fiu chiar un jidan de rând.)

– Dă-te-n mămăligă de khazar borât !  
M-am uitat la el foarte urât,  
dar n-aș fi vrut să pierd această ocazie  
să vorbesc cu acest agent de invazie.

Un negru motociclist și poet,  
care se crede român și vorbește corect  
și mă mai și ia peste picior, chiar...  
fix asta îmi lipsea din inventar.

– A! Te duci la Comana, acolo ai drum,

la festivalul avangardistului Naum.  
Al doilea grup suprarealist... Mulți evrei...  
Virgil Teodorescu era cel mai răsărit dintre ei.  
Apoi o fost tras pe linie moartă, de comunist,  
și îl promovează pe Naum, ca fiind mai artist.

Evreu și el, o scris cărțile pentru copii  
care îi învață și globalism, dar și geografii.  
Astea vor rămâne, restul e deconstrucție  
pură...

Avangardisme jidănești și impostură !  
Cunosc domeniul, sunt poet și eu...  
Naum e pe la genunchiul meu...

– 'Ai nu zău ?!

Da' la ce nivel ești tu, văleu !

Ăi fi la nivelul lui Mazilescu Virgil ?

– Mai sus puțin.

– Văleleu ! Ce înfumurat !

Nu credeam eu să ginesc așa un turbat  
în această stație unde am parcat...

– Nu-i vorba de înfumurat. Sunt interzis  
și criticii nu mai vorbesc despre nimic  
din ce-am scris,  
așa că am dreptul să vorbesc eu despre mine  
cât vreau și cu oricine !

Săturându-mă să îl tot înfrunt,  
i-am spus, franc, cine sunt.  
Și o rămas blocat, acolo, pe șa.  
Auzise el ceva despre persoana mea,  
dar auzise ceva de foarte rău,  
că se uita, înspăimântat, în jurul său.

Și cum stătea încordat acolo, în drum,  
o apăsă pe pedală de câteva ori, ca un nebun,  
și-o dispărut într-un nor de fum.

Ce le mai spun, ca să mă execute,  
acele curve ieftine și prefăcute ?!

Dar ce-mi pasă mie de lumea lor  
de minciună și promovare  
și de critica lor fără valoare

și fără onoare ?!  
Sau de literatura lor înstrăinată  
care contribuie la distrugerea organizată  
a culturii noastre românești,  
a bunelor și frumoaselor povești ?!

Da, am scris și eu poeme înstrăinate,  
pe care le voi aduna într-o carte -  
„Cartea poeziilor jidovești”.  
Dar eu am scris și poezii adevărate  
și pot să fac și altă carte -  
„Cartea poeziilor românești”.  
Și mai am și aceste sonate,  
pe care le voi pune, lângă Soldat și Urs,  
în a treia carte - „Cartea cu sonate”.  
Practic, am câștigat ! La recurs !

Și așa o să înțeleagă tot criticul literar  
în ce mine o săpat poetul legionar...  
Că un „inteligent” de critic marxist  
m-o declarat până și „minimalist” ...

Și o mai scris că nu-mi făceam revistele eu,  
ci difuzorul meu, care era cam derbedeu  
și n-avea nicio pricepere literară...  
Ce povară !

Cum să răspunzi unor asemenea minciuni ?!  
Așa i-or învățat ovreii fără perciuni :  
„Nu există valoare, doar promovare”.  
„Poți să minți cât vrei, dacă ți se năzare,  
că totul e relativ,  
mai ales în domeniul creativ” ...

Păcat că nu le dă prin cap și un panseu  
că minciunile lor nu prea țin la Dumnezeu...  
Dar în ziua de azi lumea literară  
e la fel de coruptă ca întreaga țară...

Și am demarat și eu spre Mănăstirea Comana  
unde aveam să admir icoanele și strana.  
Dacă s-ar întoarce Țepeș Vodă în viața asta,  
cumva,  
ar avea cu ce se ocupa.

## CÂNTECEL DE 23 AUGUST

*Se dedică  
tovarăşului Daniel Cristea-Enache,  
de ziua conştiinţei lui*

Nu-mi mai linge papucii !  
Lasă-mă-n oful meu !  
Mi-ai lăsat toţi mucii  
pe bombeu !

Numai Daniel Cristea-Enache  
s-ar mai înjosi atât de rău  
dacă, pe neaşteptate,  
i-ar ieşi în cale un evreu !

M-am săturat de bale !  
Înţelege-odată, băi, căţel !  
Sunt soldat !  
Am zale de oţel !

Nu mă mai iubi !  
Zornăie-nainte  
din conservele tale ruginii !  
Şi fi cuminte !

Ce tot vrei de la mine ?!  
Ce să-ţi mai dau ?!  
Nu ți-e ruşine,  
băi, Hau-Hau ?!

Şi tu, țară de sânge,  
nu mă mai iubi !  
Zornăie-nainte  
din monedele tale argintii !

O să vină o zi  
când o să mă scoți de la naftalină  
și-o să mă iubești  
cu o dragoste deplină !

Eu cunosc exact  
valoarea mea literară !  
Nu vreau niciun pact !  
Pentru nicio scofală !

Voi credeți că de voi depinde  
posteritatea mea ?!  
Atâta prostie mai poate cuprinde  
această stea ?!

Premiul Revistei „Cuvântul”  
nu mi l-ați dat voi, bișnițari literari !  
Mi l-o dat Căpitanul  
pentru că aveam să scriu despre legionari !

Credeți că degeaba o fost decernat  
în Sala Tinerimea Română ?!  
Nu mi l-ați dat voi, securiști de rahat !  
Acolo are sediul Mișcarea Legionară !

E un sediu etern, nelumesc,  
de dincolo de toate,  
în biserica aia în stil brâncovenesc  
din spate !

Acolo or fost prohodți  
Moța și Marin !  
Acolo or jurat legionarii să moară  
dacă nu scapă țara de chin !

Garda de Fier o plătit cu sânge  
locul ei în sufletul românesc !  
E o jertfă care poate învinge  
orice „lobby” jidănesc !

Și eu voi rămâne  
în inima poporului meu !  
Și-o să ne vedem  
și în fața Lui Dumnezeu !

## SUB TEIUL DE LA ARGENTIN

Ne-ndrăgosteam câte puțin  
sub teiul de la Argentin  
și te rugam să mă iubești  
și să nu mă mai părăsești  
în viața ta, nicicând.

Și adormeam cu tine-n gând,  
iar florile cădeau pe rând.  
Și parcă totul se lega,  
în viața mea și-n viața ta,  
chiar fără niciun chin.

Ne sărutam câte puțin  
sub teiul de la Argentin  
și îți spuneam că te iubesc  
că tu mă faci să-ntineresc,  
că fără tine viața mea  
ar deriva și-ar eșua  
puțin.

Și tu erai cu toat-a mea  
și teiul parcă ne-mbăta...  
Și florile cădeau încet,  
pe masă ca pe-un șevalet  
din inima unui poet.  
A mea !

Ne îmbătam câte puțin  
sub teiul de la Argentin,  
și inima scăpa de chin  
și vinul nu avea venin  
iar chipul tău era sublim  
ca un amor ultim...

Dar astăzi când privesc-napoi  
văd masa tristă fără noi,  
iar teiul pare desfrunzit  
ca și cum visul s-a sfârșit  
și-a fost dus la gunoi.

## HAI CU MINE LA PLOIEȘTI !

Hai cu mine la Ploiești  
să te-nvăț să mă iubești.

Bulevardul cu castani  
să ne scuture de ani.

Casele aristocrate  
să-ți dea zâmbete curate.

La statuia lui Nichita  
să simți că îmi ești sortita.

În piața lui Nenea Iancu  
să te sărut mult și tandru.

La statuia lui Mihai  
inima să vrei să-mi dai,

ca să facem o unire,  
două firi în altă fire.

Să-l rugăm pe Mihai, Banul,  
să ne-nvie Căpitanul.

Și să mergem la Tinosu,  
unde-i vinul cel mai roșu,

s-ascultăm cum trec vagoane  
cu mărfuri și cu persoane,

cum aleargă, simfonie,  
prin întreaga Românie...

Și când vom crede că-i seara  
s-auzim privighetoarea.





Institutul National pentru Studiarea Holocaustului din  
Romania Elie Wiesel

18 septembrie la 17:43 · 🌐

Antisemitism în librării Ministerul Afacerilor Interne, Romania  
Ministerul Public

**LIBRĂRIA SOPHIA LANSARE**

Joi, 23 Septembrie 2021, ora 19.00

Noua carte de versuri a lui

# Marius Ianuș

**Cântă :**

**Andreea URS**

**Prezintă :** Autorul

**MARIUS IANUȘ**  
**SONATA LUI MADOFF**  
*o altă poezie încreștata politic*

96 PAGINI  
5 LEI

👍👎👤 24

2 comentarii 10 distribuiri

„Antisemitism în librării !” **Institutul Elie Wiesel**,  
pe contul Facebook oficial, 18-IX-2021.

„Congenerii noștri știu cum a ajuns Ianuș să derapeze psihotic în direcție fundamentalist-ortodoxă, dînd vina pentru destrămarea familiei sale pe un pretins complot iudeo-masonico-securist derulat de vechiul ICR. O știa și D.C.-E. cînd scria despre cartea din 2011.” **Paul Cernat**, Observator Cultural Nr. 811, 26-02-2016

„Am devenit personaj negativ într-o carte, ceea ce în condiții normale m-ar fi onorat. Dar Sonata lui Madoff (Editura Garofina) este o carte de poezie lamentabilă scrisă de Marius Ianuș, explicit antisemită și prolegionară, trivializînd suferințele Holocaustului și insultînd abject memoria lui Elie Wiesel. Mă întreb: cum e posibil să apară în România o asemenea carte negaționistă, antisemită și prolegionară? Oare la noi respectarea legilor este facultativă? Decăderea literară, morală și intelectuală a lui Marius Ianuș pare ireversibilă. (Nu și pentru Al. Cistelecan, care găsește poezie în această carte.) Poate Dumnezeu să-l ierte pentru ororile pe care le scrie în carte – și pe blogul lui – despre evrei, despre Holocaust, despre gay și despre colegi ai lui de breaslă. Pe iertarea mea să nu conteze.”

**Daniel Cristea-Enache**,  
România Literară nr. 47/2021

„Am putea semnala în numele USR cartea lui Ianuș instituțiilor care veghează la respectarea legii antidiscriminare sau celei care combate afirmarea publică a unor poziții ideologice totalitare, fasciste sau comuniste. Ianuș este, peste toate, și un antisemit virulent. Cum el se prezintă drept călugăr, aparținînd de nu știu ce mănăstire, ar trebui sesizate autoritățile religioase. (...) E nevoie, sunt convins, doar de puțin timp pînă cînd nu vom mai auzi de un ins certat cu logica și cu bunacuviința ca Ianuș.(...)”

**Nicolaș Manolescu** în dialog cu Daniel  
Cristea-Enache, Literatură de Azi 19.02.2016